

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **dl. x**,
înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale ...
sub nr..../...2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, a fost sesizat de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr..../....2013, înregistrată la D.G.F.P. sub nr..../....2013, asupra contestației formulată prin avocat, de **dl. x**, cu domiciliul în și cu domiciliul procedural ales în vederea comunicării actelor de procedură la „Cabinet Avocat cu sediu în

DI. x contestă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./2013 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, prin care s-a stabilit suma totală de lei, reprezentând:

-lei - taxe vamale;
- .. lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- ... lei - penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei - accize țigarete;
- lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor;
- lei - penalități de întârziere aferente accizelor;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin Serviciul Soluționare Contestații este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **dl. x** se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2013 și a Procesului verbal de control nr..../...2013, emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, solicitând anularea acestora.

Contestatorul arată că în mod inexplicabil inspectorii vamali din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, susțin în cuprinsul Procesului verbal de control nr.../...2013 faptul că “au efectuat în perioada ...01-...01.2013 controlul operațiunii de deținere și introducere ilegală de bunuri pe teritoriul vamal al Comunității și identificate în România la x cu domiciliul în” .

Contestatorul arată că în fapt, inspectorii vamali își fundamentează concluziile controlului în exclusivitate pe interpretarea adresei nr.../...2012 emisă de Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și a Infraționalității Transfrontaliere, în sensul că aceștia rețin din adresa menționată faptul că „la controlul efectuat în data de2012, a fost oprit în trafic pentru controlul specific de frontieră autoturismul marca, de culoare neagră, cu număr de înmatriculare pe comunicația DN57 ruta În autoturism se aflau .x și D, la control a fost descoperită cantitatea de țigarete marca ... de culoare neagră, de proveniență, țigări provenite și destinate contrabandei”, considerând că acestea sunt eronate.

Totodată, contestatorul arată că adresa nr.../...2012 emisă de Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și a Infraționalității Transfrontaliere, prevede “expressis verbis” faptul că ”în data de ...2012, A.N. (autor necunoscut) a deținut și transportat cu autoturismul, de culoare neagră cu numărul de înmatriculare comunicația D.N. 57, respectiv ruta, cantitatea de de pachete marca ... de culoare neagră, de proveniență, țigări provenite și destinate contrabandei.

Contestatorul susține că argumentul neconcordanței flagrante cu starea de fapt prezentată în adresa nr..../...2012 emisă de Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și a Infraționalității Transfrontaliere, pe de o parte și starea de fapt reținută de către inspectorii vamali care au concluzionat în mod eronat și vădit vătămător pentru drepturile și interesele legitime ale dl. X, faptul că „în autoturism se aflau X și D”, conduce „ipso logico” la nelegalitatea procesului verbal de control nr.../...2013, din perspectiva obligațiilor concrete stabilite în sarcina sa.

Mai mult, contestatorul arată că în deplină concordanță cu art.63 alin.3 din Ordinul nr.7521/2006 al vicepreședintelui ANAF „constatăriile din procesul verbal de control trebuie să fie proprii organelor de control, bazate pe date și documente expuse clar și precis”, sens în care se constată încălcarea flagrantă a acestor dispoziții, întrucât procesul verbal de control nr./2013 s-a realizat nu pe constatările „ex propriis sensibus” ale inspectorilor vamali, ci pe interpretarea eronată a informațiilor prezentate în adresa nr..../...2012 emisă de Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și a Infraționalității Transfrontaliere.

Contestatorul susține că din această perspectivă, organul de control vamal se substituie în mod inadmisibil organului de cercetare penală, conferindu-i din proprie inițiativă calitatea de autor (în dosar vorbindu-se de autor necunoscut A.N.) și stabilind în sarcina sa obligații de plată, datorii vamale care derivă din săvârșirea unei infracțiuni care se află în stadiul de cercetare penală, fără a fi stabilită vinovăția dl. X printr-o hotărâre judecătorească definitivă, motiv pentru care impune anularea procesului verbal de control nr.../2013.

Cu privire la anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../...2013, care are la bază Procesul verbal de control nr.../...2013, se constată legitimitatea argumentului neconcordanței cu starea de fapt, întrucât organele de control vamal perseverează în prezentarea unei stări de fapt eronate în cuprinsul deciziei, astfel cum a fost reținută „ad literam” în cuprinsul procesului verbal de control.

Contestatorul arată că potrivit art.23 alin.(11) din Constituția României, până la rămânerea definitivă a hotărârilor judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

Iar, conform art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în strânsă conexitate cu dinamica jurisprudențială CEDO, o atingere a prezumției de nevinovăție poate proveni nu numai de la un judecător sau de la o instanță de judecată, ci și de la alte autorități.

Astfel, contestatorul consideră că judecătorul, dar și alți reprezentanți ai autorităților publice au obligația să se abțină să declare public faptul că cel pus sub urmărire penală sau trimis în judecată este vinovat de infracțiunea pentru care a fost sesizată instanța, înainte ca vinovăția acestuia să fi fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Contestatorul subliniază faptul că prezumția de nevinovăție are caracter relativ, în sensul în care poate fi răsturnată prin dovedirea vinovăției cu probe certe, dar în cazul său, este mai mult decât evidentă lipsa de certitudine a probelor și lipsa de temeinicie a indiciilor care să valorizeze vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor care au generat emiterea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2013 și implicit a obligației de plată în cuantum total de lei, ca prejudiciu produs bugetului consolidat al statului român.

Astfel, contestatorul arată că potrivit art.202 alin.(1) din Codul Vamal al Uniunii Europene, art.224 alin.(1) din Codul Vamal al României, se impune a sublinia faptul că nu se poate reține în sarcina sa acuzația de introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a celor pachete de țigări, întrucât asupra sa nu fost găsit niciun pachet de țigări, în condițiile în care adresa nr. .../....2012 emisă de Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și a Infracționalității Transfrontaliere, se specifică „expressis verbis” faptul că „A.N. a deținut și transportat cu autoturismul, de culoare neagră cu numărul de înmatriculare comunicația D.N. 57, respectiv ruta cantitatea de ... pachete marca Monte de culoare neagră, de proveniență, țigări provenite și destinate contrabandei”.

Pe cale de consecință, contestatorul susține că prezumția de nevinovăție își revendică relevanța atât în materie penală, dar și în materie fiscală, întrucât devine operant în cauză principiul în „dubio pro reo”, în sensul în care există îndoială doar atunci când din coroborarea probelor nu se poate reține cu certitudine nici vinovăția și nici nevinovăția celui în cauză, deci orice dubiu este interpretat în favoarea sa.

Contestatorul invocă prevederile art.224 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, susținând că din perspectiva debitorului, principiul „în dubio pro reo”, trebuie dublat de principiul în „dubio contra fiscum”, în sensul în care perceperea injustă și vădit vătămătoare pentru drepturile sale, a taxelor vamale impuse fără temei probator „celui care ar fi trebuit să știe”, este inadmisibilă, iar art.224 alin.(3) trebuie interpretat în sensul protejării intereselor legitime a prezumtivului debitor, nefiind supus interpretării arbitrării a autorităților publice, având în vedere art.12 din Codul Fiscal, potrivit căruia „relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul cerințelor legii”.

Contestatorul subliniază cu privire la natura juridică a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2013, ca act administrativ fiscal, faptul că „scopul unui act administrativ fiscal nu poate fi concordant decât cu scopul general al legislației fiscale, și anume acela de a realiza o impunere legală și echitabilă. Orice act administrativ care se află în disonanță cu scopul legii este un act ilegal, ceea ce atrage nulitatea acestuia”.

Pe cale de consecință, în baza argumentelor prezentate, dl.X contestă ca fiind nelegală și injustă, suma totală de lei stabilită în sarcina sa ca prejudiciu direct produs bugetului consolidat al statului român, sens în care solicită Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale anularea în tot a procesului verbal de control nr..../....2013, în temeiul art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, respectiv anularea în tot a deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2013, ca act administrativ fiscal.

II. Organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Caraș-Severin au întocmit Procesul verbal de control nr...../....2013 și Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../...2013, prin care s-au constatat următoarele:

Controlul s-a efectuat, la sediul D.J.A.O.V., urmare a adresei nr.../P/2012 din2012 a Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infraționalității Transfrontaliere Controlul ulterior a cuprins activitatea desfășurată în data de ...2012 de dl. X, rezultând următoarele constatări:

În cuprinsul Procesului verbal de control nr...../....2013, organele vamale consemnează că, din documentele puse la dispoziție de către Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infraționalității Transfrontaliere, respectiv adresa nr.../...2012, au reținut faptul că în data de2012 a fost oprit în trafic pentru controlul specific de frontieră autoturismul marca, de culoare neagră, cu număr de înmatricularepe comunicația DN 57 ruta, în autoturism se aflau D și X. La control a fost descoperită cantitatea de țigarete pachete) marca ... de culoare neagră și proveniență Muntenegru, țigări provenite și destinate contrabandei.

Pentru cantitatea de țigarete identificată (cotă parte 50%), proprietarul nu a deținut nici un fel de documente de proveniență, și nici documente privind declararea acestora la intrarea în Comunitate și plata drepturilor vamale de import.

Având în vedere prevederile art.38 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) și prevederile art.40 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, coroborate cu cele ale art.64 alin.(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, organele vamale precizează că persoanele fizice sau juridice au obligația să prezinte biroului vamal mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității. Potrivit prevederilor art.66 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus.

De asemenea, organele vamale arată că prevederile articolelor 223-227 Cap.II „Nașterea datoriei vamale”, coroborate cu prevederile art.256 alin.(1) lit.d) și alin.(2) Cap.IV „Stingerea datoriei vamale” din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, preiau în legislația națională dispozițiile art.202 și art.223 din R(CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar. Astfel, potrivit art.202 alin.(1) din Codul vamal comunitar - o datorie vamală la import poate să ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar potrivit art.224 alin.(1) din Codul vamal al României – datoria vamală la import ia naștere și prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import.

Organele vamale precizează că, pentru cauza în speță, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă prevederile art.38-41 din Codul vamal Comunitar, articole potrivit cărora reprezintă o introducere ilegală importul de mărfuri care nu respectă etapele prevăzute de Codul vamal. Astfel, potrivit art.38 alin.(1) din Codul vamal Comunitar mărfurile trebuie transportate fără încetare fie la biroul vamal desemnat, fie într-o zonă liberă. Totodată, conform prevederilor art.40 din Codul vamal Comunitar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, acestea trebuie prezentate la acest birou vamal, iar potrivit art.4 pct.19 din același cod, prezentarea în vamă a mărfurilor este definită drept înștiințarea autorităților vamale, în maniera prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la acest birou sau în oricare alt loc desemnat sau aprobat.

Organele vamale arată că, în conformitate cu art.163 alin.(1) lit.c) din R(CEE) nr.2454/1993, modificat de R(CE) nr.2787/2000, în scopul stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate, în cazul mărfurilor transportate pe cale terestră, prin locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității se înțelege locul unde este situat primul birou vamal.

Prin urmare, organele vamale consemnează că, potrivit prevederilor art.202 din Codul Vamal Comunitar au făcut obiectul unei introduceri ilegale pe acest teritoriu mărfurile care, după trecerea frontierei terestre externe a Comunității, se găsesc pe acest teritoriu după trecerea de primul birou vamal, fără să fi fost transportate spre acel birou vamal și fără să fi fost prezentate în vamă, având drept rezultat faptul că autoritățile vamale nu au fost înștiințate de persoanele care își asumă răspunderea pentru executarea acestor obligații cu privire la introducerea mărfurilor respective.

Totodată, prevederile art.202 alin.(2) și alin.(3) din Codul Vamal Comunitar, stabilesc că o operațiune de import de mărfuri pe teritoriul vamal al Comunității care se desfășoară în condițiile descrise mai sus determinată nașterea unei datorii vamale îndeosebi în sarcina persoanei care a efectuat un asemenea import chiar în momentul introducerii ilegale, și anume momentul în care este evident că nu au fost îndeplinite formalitățile prevăzute îndeosebi la art.38-41 din acest cod.

Astfel, introducerea ilegală și nașterea datoriei vamale au loc simultan. De asemenea, prevederile art.224 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare stabilesc că, debitorii sunt:

- “a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;
- b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;
- c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.”

De asemenea, potrivit art.206⁶¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, țigarele, alcoolul și băuturile spirtoase sunt supuse obligatoriu marcării și pot fi importate pe teritoriul României numai în conformitate cu dispozițiile prevăzute de secțiunea a 14-a din Codul fiscal și normelor de aplicare a acestuia, precum și cu respectarea procedurilor prevăzute de legislația vamală.

Astfel, organele vamale concluzionează că prin introducerea în țară a cantității de ... pachete de țigarete (cota parte 50%) fără a le prezenta la biroul vamal, în sarcina dl. X s-a născut o datorie vamală.

Organele vamale, consemnează că având în vedere prevederile art.237 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și datele puse la dispoziție de către Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Caraș-Severin, au stabilit faptul că nașterea datoriei vamale a avut loc în data de 09.11.2012, în sarcina d-lui X fiind calculate drepturi vamale suplimentare, astfel:

- taxe vamale de import în sumă de ... **lei**;
- accize în sumă de **lei**, potrivit art.176 alin.(1), art. 206² lit.a) și pct.71 alin.(1) lit.c), art.206⁵ lit.b), art.206⁶ alin.(1), art.206⁷ alin.(1) lit.d), art.206⁸ alin.(1) lit.d), art.206⁹ alin.(1) lit.d), art.206⁶³ alin.(4) și art.218 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- TVA în vamă în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art.136, art.139 și art.157 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele vamale au procedat la calculul dobânzilor de întârziere în sumă de **lei** de la data exigibilității acestora, în conformitate cu prevederile art.119 și

art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea cotei de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 09.11.2012 până la data de 24.01.2013.

Totodată, organele vamale au calculat penalități de întârziere în sumă de lei în conformitate cu prevederile art.120¹ alin.(1), alin.(2) lit.b) și lit.c), și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, organele vamale concluzionează că, prin introducerea și deținerea ilegală a țigaretelor nemarcate corespunzător, în urma calculării drepturilor vamale, dl. X a adus un prejudiciu bugetului consolidat al statului în sumă totală de ... lei, din care:

- taxa vamalălei;
- accizelei;
- TVAlei;
- dobânzi de întârziere ..lei;
- penalități de întârziere lei.

În baza Procesului Verbal de control nr..../....2013 organele vamale din cadrul D.J.A.O.V. au emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2013, stabilind în sarcina dl. X, o datorie vamală în sumă totală de lei.

III. Luând în considerare, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare invocate de organele vamale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestatăii este dacă contestatorul datorează drepturile vamale stabilite prin decizia contestată, în condițiile în care organele vamale au stabilit că, prin introducerea și deținerea ilegală a țigaretelor nemarcate corespunzător, fără a le prezenta la biroul vamal, în sarcina acestuia s-a născut o datorie vamală, procedând la calculul drepturilor vamale suplimentare și a accesoriilor aferente.

În fapt, organele vamale au efectuat controlul operațiunii de introducere și deținere ilegală de mărfuri pe teritoriul vamal al Comunității și identificate în România la dl .X, controlul efectuându-se la sediul D.J.A.O.V., urmare a adresei nr..../P/2012 din2012 a Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infraționalității Transfrontaliere

Controlul ulterior a cuprins activitatea desfășurată de dl.X, în data de ...2012.

Din documentele puse la dispoziție de către Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infraționalității Transfrontaliere, respectiv adresa nr..../....2012, organele vamale au constatat faptul că în data de ...2012 a fost oprit în trafic pentru controlul specific de frontieră autoturismul marca, de culoare neagră, cu număr de înmatriculare pe comunicația DN 57 ruta, În autoturism se aflau D și X La control a fost descoperită cantitatea de ... țigaretă (... pachete) marca ... de culoare neagră de proveniență, țigări provenite și destinate contrabandei.

Organele vamale au constatat că pentru cantitatea de țigaretă identificată (cota parte 50%) proprietarul nu deține nici un fel de documente de proveniență sau documente privind declararea acestora la intrarea în Comunitate și plata drepturilor vamale de import.

Organele vamale consemnează că, potrivit prevederilor art.38 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) și prevederile art.40 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, coroborate cu cele ale art.64 alin.(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, persoanele fizice sau juridice au obligația să prezinte biroului vamal mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității, și potrivit prevederilor art.66 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus.

De asemenea, organele vamale arată că prevederile articolelor 223-227 Cap.II „Nașterea datoriei vamale” coroborate cu prevederile art.256 alin.(1) lit.d) și alin.(2) Cap.IV „Stingerea datoriei vamale” din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, preiau în legislația națională dispozițiile art.202 și art.223 din R(CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar.

Astfel, potrivit art.202 alin.(1) din Codul vamal comunitar - o datorie vamală la import poate să ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar potrivit art.224 alin.(1) din Codul vamal al României – datoria vamală la import ia naștere și prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import.

Organele vamale precizează că, pentru cauza în speță, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă prevederile art.38-41 din Codul vamal Comunitar, articole potrivit cărora reprezintă o introducere ilegală importul de mărfuri care nu respectă etapele prevăzute de Codul vamal. Astfel, potrivit art.38 alin.(1) din Codul vamal Comunitar mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie transportate fără întârziere fie la biroul vamal desemnat, fie într-o zonă liberă. Totodată, conform prevederilor art.40 din Codul vamal Comunitar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, acestea trebuie prezentate la acest birou vamal, iar potrivit art.4 pct.19 din același cod, prezentarea în vamă a mărfurilor este definită drept înștiințarea autorităților vamale, în maniera prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la acest birou sau în oricare alt loc desemnat sau aprobat.

În conformitate cu art.163 alin.(1) lit.c) din R(CEE) nr.2454/1993, modificat de R(CE) nr.2787/2000, în scopul stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate, în cazul mărfurilor transportate pe cale terestră, prin „locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității se înțelege locul unde este situat primul birou vamal.”

Prin urmare, organele vamale consemnează că, potrivit prevederilor art.202 din Codului Vamal Comunitar au făcut obiectul unei introduceri ilegale pe acest teritoriu mărfurile care, după trecerea frontierei terestre externe a Comunității, se găsesc pe acest teritoriu după trecerea de primul birou vamal, fără să fi fost transportate spre acel birou vamal și fără să fi fost prezentate în vamă, având drept rezultat faptul că autoritățile vamale nu au fost înștiințate de persoanele care își asumă răspunderea pentru executarea acestor obligații cu privire la introducerea mărfurilor respective.

Totodată, prevederile art.202 alin.(2) și alin.(3) din Codul Vamal Comunitar, stabilesc că o operațiune de import de mărfuri pe teritoriul vamal al Comunității care se desfășoară în condițiile descrise mai sus determină nașterea unei datorii vamale îndeosebi în sarcina persoanei care a efectuat un asemenea import chiar în momentul introducerii ilegale, și anume momentul în care este evident că nu au fost îndeplinite formalitățile prevăzute îndeosebi la art.38-41 din acest cod. Astfel, introducerea ilegală și nașterea datoriei vamale au loc simultan.

Iar, în conformitate cu dispozițiile art.224 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, debitorii sunt: persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză; orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală; orice

persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.

De asemenea, organele vamale precizează că, potrivit prevederilor art.206⁶¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, țigaretetele sunt supuse obligatoriu marcării și pot fi importate pe teritoriul României numai în conformitate cu dispozițiile prevăzute de secțiunea a 14 – a din Codul fiscal și normelor de aplicare a acestuia, precum și cu respectarea procedurilor prevăzute de legislația vamală.

Prin deținerea și transportul cantității totale de 6.150 pachete de țigaretete (cota parte 50%) fără a face dovada deținerii legale sau dovada introducerii legale în țară, în sarcina dl. X s-a născut o datorie vamală.

În conformitate cu prevederile art.237 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere datele puse la dispoziție de către Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infracționalității Transfrontaliere ... organele vamale au stabilit faptul că nașterea datoriei vamale a avut loc în data de ...2012, în sarcina dl. X fiind calculate drepturi vamale, după cum urmează:

- taxe vamale de import în sumă de ... **lei**;
- accize în sumă de ... **lei**, potrivit art.176 alin.(1), art. 206² lit.a) și pct.71 alin.(1) lit.c), art.206⁵ lit.b), art.206⁶ alin.(1), art.206⁷ alin.(1) lit.d), art.206⁸ alin.(1) lit.d), art.206⁹ alin.(1) lit.d), art.206⁶³ alin.(4) și art.218 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- TVA în vamă în sumă de ... **lei**, în conformitate cu prevederile art.136, art.139 și art.157 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele vamale au procedat la calculul dobânzilor de întârziere în sumă de **lei** de la data exigibilității acestora, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea cotei de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de2012 până la data de2013.

Totodată, organele vamale au calculat penalități de întârziere în sumă de ... **lei** în conformitate cu prevederile art.120¹ alin.(1), alin.(2) lit.b) și lit.c), și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza Procesului Verbal de control nr.../...2013, organele vamale din cadrul D.J.A.O.V. Caraș-Severin au emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../...2013, stabilind în sarcina dl.X o datorie vamală în sumă totală de ...**lei**, din care: suma de **lei** reprezentând taxe vamale, suma de ... **lei** reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale; suma de ... **lei** reprezentând penalități de întârziere aferente taxelor vamale; suma de ... **lei** reprezentând accize țigaretete; suma de... **lei** reprezentând dobânzi de întârziere aferente accizelor; suma de ... **lei** reprezentând penalități de întârziere aferente accizelor; suma de ... **lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată; suma de ... **lei** reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și suma de **lei** reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

În drept, prin aderarea la Uniunea Europeană, România a adoptat prevederile legislației europene în domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar și Regulamentul CEE

nr.2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar.

Art.38 alin.(1) și alin.(2) și art.40 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, precizează:

„Articolul 38

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce în Comunitate, pe traseul specificat de autoritățile vamale și în conformitate cu instrucțiunile acestora, în cazul în care aceste există:

(a) spre biroul vamal desemnat de autoritățile vamale sau către orice alt loc desemnat sau aprobat de acele autorități sau

(b) într-o zonă liberă, în cazul în care mărfurile sunt introduse în acea zonă liberă direct:

- pe cale maritimă sau pe calea aerului sau

- pe cale terestră, fără a trece într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității, acolo unde zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

(2) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității, printre altele ca urmare a transbordării, devine răspunzătoare pentru respectarea obligației prevăzute la alineatul (1). [...]

Articolul 40

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității sunt prezentate la vamă de către persoana care le-a introdus pe acest teritoriu sau, după caz, de către persoana care se ocupă de transportul mărfurilor după introducerea lor, cu excepția mărfurilor aduse cu mijloace de transport care doar tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Comunității. Persoana care prezintă mărfurile menționează declarația sumară sau declarația vamală depusă în prealabil, pentru aceste mărfuri.”

Potrivit prevederilor art.64 alin.(1) și art.66 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Art. 64

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce, în conformitate cu instrucțiunile autorității vamale, astfel:

a) către biroul vamal desemnat de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat sau aprobat de aceasta;

b) spre o zonă liberă sau antrepozit liber, când mărfurile sunt destinate acestora.

Art. 66

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus sau, după caz, de persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse, cu excepția mărfurilor transportate cu mijloace de transport care tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al României. Persoana care prezintă mărfurile este obligată să menționeze declarația sumară sau declarația vamală depusă anterior pentru aceste mărfuri. ”

Din coroborarea prevederilor legale anterior citate, se reține că mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie transportate fără întârziere de persoana care le aduce fie la biroul vamal, fie într-o zonă liberă, iar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, acestea trebuie prezentate la acest birou vamal, iar potrivit art.4 pct.19 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar: "Prezentarea mărfurilor în vamă reprezintă înștiințarea autorităților vamale, în

materia prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la biroul vamal sau în orice loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale.”

Totodată, art.202 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, prevede:

“Art.202

(1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

b) introducerea ilegală într-o altă parte pe acel teritoriu a unor astfel de mărfuri amplasate într-o zonă liberă sau antrepozit liber.

În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile articolelor 38-41 și articolul 177 a doua liniuță.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii vamali sunt:

- persoana care introduce ilegal astfel de mărfuri;
- orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că o astfel de introducere este ilegală;
- orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că ele au fost introduse ilegal.”

prevederi preluate și de art.224 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Art. 224

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al României dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber aflat pe teritoriul României. În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art. 64-67 și art. 195 lit. b).

(2) **Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.**

(3) **Debitorii** sunt:

- a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;
- b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;
- c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.”

În conformitate cu prevederile art.237 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“Art. 237

(1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Când nu este posibilă stabilirea precisă a momentului la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere pentru stabilirea elementelor de taxare pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc într-o situație care determină nașterea datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza

căroră poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.”

Iar, art.614 din H.G. nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Art. 614

Dispozițiile prevăzute în reglementările vamale referitoare la tariful vamal și la plata drepturilor de import se aplică în mod corespunzător și pentru persoanele fizice.”

Astfel, se reține că datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal pe teritoriul vamal al Comunității, iar debitorii în sarcina căroră se stabilește datoria vamală sunt: persoana care introduce ilegal mărfurile, orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa că o astfel de introducere este ilegală, precum și orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză, și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.

De asemenea, se reține că, cuantumul drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza căroră se poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.

Având în vedere prevederile legale sus enunțate, situația de fapt prezentată, în speță, se reține că datoria vamală s-a născut în momentul în care mărfurile, respectiv cota parte de 50% din cantitatea de pachete de țigarete, au fost introduse ilegal în țară, respectiv la data de2012. Acest fapt coroborat cu prevederile legale referitoare la „debitori”, duce la concluzia că prin deținerea și introducerea ilegală în țară a țigărilor marca Monte de culoare neagră de proveniență, pentru care dl. X nu a deținut nici un fel de documente de proveniență, documente privind declararea acestora la intrarea pe teritoriul vamal al României precum și plata drepturilor vamale de import, în sarcina acestuia s-a născut o datorie vamală.

În ceea ce privesc accizele și taxa pe valoarea adăugată în vamă, acestea intră sub incidența prevederilor Codului fiscal.

Referitor la accize, potrivit prevederilor art.176 alin.(1), art.206⁵ lit.b), art.206⁶ alin.(1), art.206⁷ alin.(1) lit.d), art.206⁸ alin.(2) și art. 206⁹ alin.(1) lit.d), art.206⁶¹ art.206⁶³ și art.218 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Nivelul accizelor

Art. 176

(1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în anexa nr.1, care face parte integrantă din prezentul titlu.

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177

(1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem.

(2) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum, procent prevăzut în anexa nr. 6.

(3) Acciza specifică exprimată în echivalent euro/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem și a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 6. Această acciză specifică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice. Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puțin 15 zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în echivalent euro/1.000 de țigarete, prevăzută în anexa nr. 6.

(5) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor țigaretelor eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete eliberate pentru consum. Acest preț mediu ponderat se stabilește până la data de 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale de țigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent.

(6) Prețul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește și se declară de către persoana care eliberează pentru consum țigaretetele în România sau care importă țigaretetele și este adus la cunoștința publică, în conformitate cu cerințele prevăzute de normele metodologice.

(7) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de țigaretete de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

Faptul generator

Art. 206⁵

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

[...]

b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

Exigibilitatea

Art. 206⁶

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum. (...)

Eliberarea pentru consum

Art. 206⁷

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

[...]

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;(...)

Importul

Art. 206⁸

[...]

(2) Se consideră de asemenea import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Plătitori de accize

Art. 206⁹

(1) *Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:*

[...]

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora. “

Reguli generale

Art. 206⁶¹

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;*)

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Proceduri de marcarea

Art. 206⁶³

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Conversia în lei a sumelor exprimate în euro

Art. 218

Valoarea în lei a accizelor și a impozitului la țigării din producția internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în vamă, potrivit prevederilor art.126 alin.(2), art.136, art.139 și art.157 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Operațiuni impozabile

Art. 126

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

Faptul generator și exigibilitatea importului de bunuri

Art. 136

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor pentru agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art.144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Baza de impozitare pentru import

Art. 139

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d).

Plata taxei la buget

Art. 157

[...]

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.“

În consecință, având în vedere situația de drept și de fapt prezentată rezultă că organele vamale au procedat în conformitate cu dispozițiile legale în materie.

Referitor la afirmația contestatorului potrivit căreia inspectorii vamali își fundamentează concluziile controlului în exclusivitate pe interpretarea eronată a adresei nr.../...2012 emisă de către Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și a Infraționalității Transfrontaliere, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât atât Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../...2013, cât și Procesul verbal de control nr.../...2013 sunt fundamentate, atât din punct de vedere al stării de fapt, cât și din punct de vedere al prevederilor legale incidente pentru cauza, în speță.

Potrivit celor reținute mai sus, organele vamale în mod legal au stabilit drepturile vamale în sumă totală de lei din care: taxe vamale în sumă de ... lei, accize în sumă de lei și TVA în sumă de ... lei, motiv pentru care se va respinge ca **neîntemeiată** contestația pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma totală de lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2013, emisă în baza constatărilor din Procesul verbal de control nr..../...2013, se reține că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente drepturilor vamale reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Potrivit prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.”

Deoarece, în sarcina contestatorului au fost reținute debitele de natura drepturilor vamale în sumă totală de lei, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere, dl.X datorează și suma totală de lei cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere aferente drepturilor vamale, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca **neîntemeiată**.

Referitor la contestația d-lui X formulată împotriva Procesului verbal de control nr..../...2013 în temeiul art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, se reține că Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale –Compartimentul Control Ulterior prin adresa nr..../...2013, înregistrată la D.G.F.P. ... sub nr..../....2013, comunică faptul că în ceea ce privește capătul de cerere din contestație referitor la Procesul verbal de control nr..../....2013, acesta a fost soluționat de către organele vamale prin Decizia nr..../....2013, anexând în acest sens o copie a decizie mai sus menționate.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei și în baza prevederilor legale invocate, precum și în temeiul art.216 alin.(1) din O.G._nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca **neîntemeiată** a contestației formulată de **dl. X** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr....//....2013, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale ... pentru suma totală de ... **lei**, reprezentând:

- lei - taxe vamale;
- .. lei - dobânzi de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei - penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- lei - accize țigarete;
- lei - dobânzi de întârziere aferente accizelor;
- lei - penalități de întârziere aferente accizelor;
- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- ... lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- ... lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termen de 6 luni, la Tribunalul

DIRECTOR EXECUTIV,